

احیاء مفهوم محیط زیست شهری در شهر صدرا

بهمینار واحد پورا ۱، محمد بهروزی ۲، حمید خلیفه ۳، حمیدرضا اقبال پور شیرازی ۴

۱: کارشناس ارشد محیط زیست

۲: کارشناس ارشد عمران

۳، ۴: کارشناس ارشد نقشه برداری

Eng.fs60@gmail.com

چکیده

برای احیاء مفهوم محیط زیست شهری باید تحت عنوان محیط زیست اول آشنا گردید. محیط زیست نوعی مدیریت طبیعت محسوب می گردد. که آن سیستم طبیعی حفظ و حراست می گردد و اساس آن نیز بر این اصل می باشد که چگونه می توان جهت احیاء محیط زیست و لذت بردن از طبیعت منابع طبیعی و فرهنگی را مورد بازدید قرار داد. بدون آنکه تأثیرات زیانباری بر این منابع با ارزش داشته باشد.

با تشدید مشکلات زیست محیطی ناشی از پیشرفت های انسانی و بخصوص صنعت در جوامع گوناگون و در کنار این مشکلات فراگیر بی حد و مرز از یک سو و رشد فزاینده جمعیت شهری از سوی دیگر و به تبع آن افزایش نیازهای متنوع انسانی در گروه های گوناگون و هزاران مشکل دیگر باعث گردیده است که انسان برای جلوگیری از این خطرات برای بهتر زیستن تفکری جدید را در ارتباط با محیط زیست شهری خود ارائه نماید. و رابطه شهروندان را با طبیعت بهبود بخشد. به طوری که با شناخت هر چه بیشتر ویژگی های محیط زیست به درک بهتری از محیط زیست بخصوص محیط زیست شهری برسد. تا با تعدیل خواسته ها به محیطی سالم برای بقاء و مصون ماندن از بلایای طبیعی محیط زیست شهری خود را از بین نبرده بلکه آن را بهتر از گذشته حفاظت نماید.

در این پژوهش سعی بر آن داریم تا به احیاء مفهوم محیط زیست شهری شهر صدرا را مورد بررسی و میزان اهمیت آن را مشخص نماییم. این پژوهش با توجه به اهداف ارائه شده از نوع پژوهش های توصیفی-تحلیلی و نیز با توجه به ماهیت و روش آن از نوع اسنادی-کتابخانه ای است که می توان از نتایج بدست آمده در این پژوهش جهت تصمیم گیری و برنامه ریزی استفاده کرد.

کلمات کلیدی: احیاء، مفهوم، محیط زیست و شهر صدرا

۱. مقدمه

پیدایش انقلاب صنعتی، افزایش سطح زندگی، ابداع خودرو و پیشرفت فن آوری حمل و نقل موجب رشد بیش از اندازه شهرها پس از جنگ جهانی شده است. به گونه ای که مشکلات زیست محیطی، آلودگی، ترافیک، فقر، بد مسکنی و.. در شهرها شده است (زیاری، ۱۳۸۸، ۴۴۰). در نظام سرمایه داری معاصر، به عنوان مکان مناسب و شهرنشینی به عنوان شیوه ای مطلوب زیست در آن به شمار می آید. رسوخ و نفوذ فرهنگ سرمایه داری در جهان سوم، از جمله ایران گرایش به صنعتی شدن را به دنبال داشت و صنعت مونتاژ و وابسته، به عنوان نماد بارز آن عوارض و ضایعات جبران ناپذیری را در